

BIBELSK

TRO

1

 /2018

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

27. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Det kristne ekteskapet
- Samlivsrevolusjonen, innhold og konsekvenser
  - Mannen og kvinnen, brudemystikken og etikken

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Andre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig
tidsskrift på evangelisk-
luthersk grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Dansk postgiro: 2509350
Dansk bankkonto:
9570 2509350

Svensk postgiro: 106 4551-3
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Tlf: 51 68 90 31

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i leder-
spalten.*

*Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig
for at ikke noe bryter
med stiftelsens formål og
grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Det kristne ekteskapet

Leder. Av *Olav Hermod Kydland* 4

Troens mål, sjelens frelse

Andakt. Av *Hans Erik Nissen* 5

Farvel, du brede strede

Sang. Av *August Zachariassen* 6

De falske profetene

Fra troens slagmark. Av *Jørgen Bernhard*..... 7

Den kristne forkynnelse

Bokklipp Av *Nils O. Vigilius* 10

Lov og evangelium

Guds ord og løfter. Av *Ragnar Opstad* 12

Vi makter ikke noe mot sannheten

Bokklipp. Av *Martin Luther* 15

Syndefallsberetninga

Bibelforum. Av *Kjell Helland* 16

Samlivsrevolusjon, innhold og konsekvenser

Fra troens slagmark. Av *Kjell Skartveit* 18

Viktig meddelelse til vore danske bladabonnenter

Orientering til våre danske abonnenter! 21

Mannen og kvinnen, brudemystikken og etikken

Bibelforum. Av *Stein Solberg*..... 22

Et levende håp

Bokklipp. Av *H.E. Wisløff* 26

Gå ut fra henne mitt folk!

Aktuelt emne. Av *Per Bergene Holm* 27

Det viktigste valget

Bokklipp. Av *Øivind Andersen* 28

Det å være en kristen

Bokklipp. Av *Olav Valen-Sendstad* 29

*”Herre Gud, ditt folk du kalle,
Lat det ei i mørker gå!
Send din kjærleiks ord til alle,
Så dei sannings veg kan sjå,
Krossens ljøs for dei lat stråla,
Kristi kjærleik for dei måla!”*

(Bernt Støylen 1922. Nr 694 v. 2 i Sangboken)

Det kristne ekteskapet

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Bibelens syn på ekteskapet har vært mer eller mindre under press i lang tid. Karl Marx og Friedrich Engels ønsket at både det borgerlige ekteskapet og familien ble avskaffet, og deres ideologiske arvtakere har ført den samme ideologi videre.

Selv om det monogame ekteskapet mellom én mann og én kvinne har fra skapelsens begynnelse vært Guds vilje for menneskene, så har en i våre dager omdefinert ekteskapet. Hvem har mandat til å gjøre noe slikt? Derfor kan både lesbiske og homofile inngå "ekteskap" i dagens Norge. Ja, enda til Den norske kirke har utarbeidet liturgi slik at den kan vie enkjønnede par. Dette er brudd både med Den hellige Skrift og Dnks bekjennelsesskrifter.

I denne lederen vil vi hovedsakelig ta for oss Bibelens syn på ekteskapet. Ekteskapet i Bibelen er en Guds skaperordning. Gud skapte i begynnelsen Adam og Eva. Adam ble skapt først og Eva ble dannet ved at Herren tok et ribben fra Adam og fylte igjen med kjøtt. Av dette ribben bygde Gud Herren en kvinne og førte henne til mannen (1 Mos 2,21-22).

I 1 Mos 2,24 leser vi: *"Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og forbli hos sin hustru, og de skal være ett kjød."* Det var følgelig Gud som førte mannen og kvinnen sammen som ble en ny enhet, ett kjød. Vi skal merke oss at Adam og Eva er begge skapt av Gud, men på forskjellige måter med bekreftelse av kjønns polariteten. Dette er en skaperordning, en guddommelig ordning, som skal bestå så lenge denne tidsalder varer. Ekteskapet kalles også Guds pakt (Ord 2,17).

I NT stadfester Jesus at i begynnelsen gjorde Gud dem til mann og kvinne (Matt 19,4-5; Mark 10,6-8), og sier videre at det Gud har sammenføydt, det skal ikke et menneske skille (Matt 19,6; Mark 10,9).

Om ektestanden uttaler Luther blant annet: "For det kan ingen benekte at vi roser og priser

ektestanden som en gudgitt, velsignet og velbehagelig skapelse og ordning, gitt til livsfrukt og mot kjødelig utukt. Den er ikke noe nytt som vi har funnet på. Heller ikke er bruken av ektestanden uttenkt av oss på ny, langt mindre har vi som nye lærere forbudt den. Men slik som Gud fra begynnelsen har skapt den, som Kristus har stadfestet den, og som apostlene og den gamle kirke har æret den og undervist om den, i denne gamle regel og Guds ordning er vi blitt værende, og da er vi i overensstemmelse med den gamle kirke, ja vi er nettopp rette lemmer på den." (Oversatt etter Wa 51, 483)

Mannen og kvinnen er likeverdige overfor Gud. Men i denne tidshusholdning vil Herren at mannen skal være "hode", det vil si at mannen står hovedansvarlig overfor Gud i heimen og i den kristne forsamling (1 Mos 3,16; 1 Kor 11,3 og Ef 5,23; 1 Kor 14,34; 1 Tim 2,12).

Guds ord sier: *"For mannen er kvinnens hode, likesom også Kristus er menighetens hode – han som er sitt legemes frelser."* (Ef 5,23) Den troende mann har følgelig fått et stort ansvar fra Gud som ikke skal misbrukes. Herren sier nemlig til mannen: *"Dere menn: Elsk deres koner, likesom også Kristus elsket menigheten og ga seg selv for den, ..."* (Ef 5,25) Mannen er pålagt å elske sin hustru til alle tider under alle forhold slik som Jesus elsket menigheten og døde for den. Dersom mannen gjør dette, blir det aldri snakk om at kvinnen er mindre verd enn mannen, eller at mannen skal herske over sin hustru på verdslig vis..

Mannen oppfordres nemlig til å elske sin hustru (Ef 5,25; Kol 3,19), vise henne ære (1 Pet 3,7), betrakte henne som ett med seg (1 Mos 2,23; Matt 19,5), være tro mot henne (Ord 5,19; Mal 2,14-15), leve sammen med henne hele livet (1 Mos 2,24; Matt 19,3-9), trøste henne (1 Sam 1,5), ta henne med på råd (1 Mos 31,4-7), og ikke forlate henne om hun er vantro (1 Kor 7, 12-14).

Bibelen taler også om hustruenes plikter overfor sine ektefeller. De skal elske dem (Tit 2,4), ha ærefrykt for dem (Ef 5,33), være tro mot dem (1 Kor 7,3-5, 10), underordne seg dem som under Herren (1 Mos 3,16; Ef 5,22,24; 1 Pet 3,1) og leve med dem hele livet (Rom 7,2-3).

Ekteskapet er følgelig et livslangt, monogamt kjærlighetsforhold mellom én mann og én kvinne som har som viktigste mål å føre slekten videre. Gud sa til de to første menneskene: *"Vær fruktbare og bli mange og oppfyll jorden."* (1 Mos 1,28; 9,1) Det å få mange barn ble i Israel sett på som et tegn på Guds velsignelse. Derfor var det en stor anfektelse for gifte kvinner som var barnløse (Se Luk 1,25!)

Hvor høgt Gud betrakter foreldrestanden, ser vi av hva Luther sier i Den store katekisme: "For Gud har opphøyet foreldrestanden over alle andre, ja han har satt den i sitt eget sted på jorden." La oss reflektere over dette og si Gud takk! Med andre ord: Lydigheten mot foreldrene har Gud plassert etter lydigheten mot sin egen Majestet, ifølge Luther.

Det fjerde bud er det eneste bud med løfte: "Hedre din far og din mor, så dine dager må bli mange i det landet Herren din Gud gir deg." (2 Mos 20,12) Ifølge Luther betyr et langt liv i Skriften ikke bare å bli gammel, men å ha alt det som hører med til et langt liv, helse, kone og

barn, nok til livets opphold, fred, et godt styre i landet osv.

Det jordiske ekteskapet framstilles som avbillede av det himmelske, åndelige forhold mellom Kristus og menigheten. (Ef 5,29). Jesus Kristus er brudgommen, og menigheten er bruden. I lys av dette ser vi hvor forførende og ubibelsk den nye oppfatningen om enkjønnede "ekteskap" er.

Stein Solberg sier: "Hvis våre jordiske ekteskap avbilder det himmelske, gjelder dette også for et "homoekteskap". Anerkjenner vi slike "ekteskap", får vi et nytt syn på Kristus. Hvis et lesbisk "ekteskap" er en rett avbildning av det guddommelige ekteskap, må vi forstå Kristus som en feminisert Kristus, eksempelvis "Krista". Menigheten står da i et åndelig-lesbisk forhold til Kristus. Han er blitt Brud eller Moder. På den annen side vil et homoekteskap avbilde en menighet som ikke trenger en brud, men "brudgom". Kristus lever da forenet med en "mannlig ektefelle". I begge tilfeller har Kristus blitt en "Homokristus", den samme som oss." Men dette er ikke Bibelens Jesus Kristus, men en annen (Sml. 2 Kor 11,3-4).

Guds ord tar avstand fra en slik lære. Bare det livsvarige, monogame ekteskap mellom én mann og én kvinne er i samsvar med Den hellige Skrift. □

Troens mål, sjelens frelse

AV HANS ERIK NISSEN

"...når dere vinner fram til endemålet for deres tro: sjelens frelse." (1 Pet 1,9)

Det kan trollbinde mange å se 22 fotballspillere som kjemper mot hvert sitt mål. I halvannen time setter de alt inn på å få ballen i mål. Kampen kan være aldri så velspilt, men når alt kommer til alt så er det målene som teller.

Også i dag er din tro målsøkende. Slik som spillerne i kampen søker mot målet, slik gjør din

tro det også. Her på jord har du mye å takk for, og det skal du gjøre. Men din tro er urolig, for den søker målet.

Det er mange opplevelser i troens liv. Gud bevarer og velsigner. Han åpner veier midt gjennom mørke og strid. Det gleder troen seg over, men det kan ikke tilfredsstillende den.. Det er målet som teller.

Du har en sjel, og den skal frelses. Om du

vinner alt, men mister den, er alt likevel tapt. Du nådde ikke målet.

La ikke dagens mange oppgaver skygge for målet. I dag kan du miste troen, og da mister du målet også. Men dagen kan også føre deg et skritt nærmere målet, slik troen stiler imot. Ja denne dagen kan være troens siste dag.

Når troen har ført deg til målet, da skal du si den farvel. Troen har ikke noe mål i seg selv. Den vil føre deg helt inn til din frelsers favn. Når du hviler der, er troen tilfredsstilt.

Det er ikke slik at du opplever troens farvel. Troen har hele tida vent ditt hjertes øye mot

Jesus. Når du når målet, skal dine øyne se ham. Da er han ikke fremmed for deg. Din tro har kjent ham siden den kom inn i ditt liv. Utallige ganger har han hvisket hans navn i din sjel. Ja, troen har gjort Jesus til den dype sammenheng i ditt liv.

Da trekker troen seg stille tilbake. Den har fullført sin gjerning. Da har du nådd målet. Da er du hjemme. Da skal du ikke lenger tro, men du skal se Jesus ansikt til ansikt.

(Oversatt fra dansk) □

Farvel, du brede strede

AV AUGUST ZACHARIASSEN

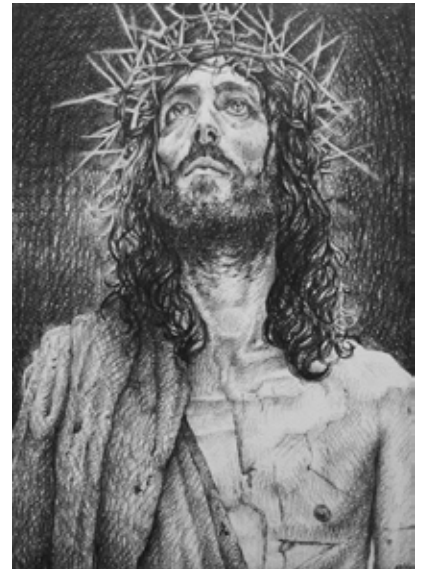
Farvel, du brede strede, du ser meg aldri mer!
Så fattig er din glede og hva du gir meg her.
Jeg bærer dype merker og sår av mange slag.
Det kostet Jesu dyre blod å frelse meg en dag.

Farvel da, gamle venner, jeg bytter vennelag!
En annen venn jeg kjenner, han gjester meg hver dag.
Han tok min tunge byrde, han stillet stormens jag.
Det kostet Jesu dyre blod å frelse meg en dag.

Farvel da, falske drømmer, om ære, gods og gull!
De kan meg ikke gagne mot gravens svarte muld.
Mot nattens dype mørke og høstens kalde vind,
som feier visne blader på kirkegården inn.

Farvel da, sprukne brønner, de gir meg ikke mer!
En annen kilde fant jeg, til den jeg ofte ser.
Der drikker jeg hver morgen, hver dag og hver en kveld.
Det kostet Jesu dyre blod å åpne kildens vell.

(Nr 159 i Sangboken)

De falske profetene

AV JØRGEN BERNHARD

"Vokt dere for de falske profeter! De kommer til dere i fåreham, men innvendig er de glupske ulver. På fruktene skal dere kjenne dem. Sanker en vel druer av tornebusker, eller fiken av tistler? Slik bærer hvert godt tre god frukt, men et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke bære dårlig frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Derfor skal dere kjenne dem på deres frukter.

Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dagen: Herre, Herre! har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn? Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett!" Mat 7,15-23.

Ta deg i vare for de falske profeter. Med disse ord – og med lignelsen om de to byggherrene – slutter Jesus sin undervisning i Bergprekenen. Men de advarende ord skal høres nøye sammen med det Jesus sier like før i Matt 7,13-14:

"Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port, og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og få er de som finner den."

To porter – to veier

Det finnes bare to porter og bare to veier. Du kommer til et T-kryss og må velge enten å gå til venstre gjennom en vid port eller gå til høyre gjennom en trang port. Velger du den vide port, ledes du inn på den brede vei der det er plass til alle, og de fleste går der.

På livets brede landevei går det lett og uten besvær. Det er bare å følge med strømmen. Her kreves det ingen omvendelse fra synden og ingen forsakelse av Djevelen og alle hans gjerninger og

alt hans vesen. Her følger enhver sin egen lyst, sin egen overbevisning, sin egen moral, sin egen religion, sin egen gud. Livet på den brede vei virker tiltalende og behagelig. Der høres ingen tale om korsets anstøt for den menneskelige natur. Men Jesus sier at den brede vei fører til fortapelsen, til Helvete. Det kaller Bibelen for den annen død, og derfra er det ingen utgang.

Til høyre i T-krysset er den trange port som fører inn til den smale vei. Noen ganger er der bare en smal sti som går bratt opp og ned. Veien er nok smal, med det er plass nok til en vandring med Jesus ved sin side. Egentlig har Jesus gått den først og banet veien. Han sier at smal er den vei som fører til livet, det evige liv i Guds paradis.

Det er få som finner den trange port. Jeg tror Jesus sier det med smerte. Er få! Hvorfor? Kanskje fordi det bare er få som leter etter den. Likevel sier Jesus da han fikk spørsmålet om det er få som blir frelst: *"Strid for å komme inn gjennom den trange dør! For mange, sier jeg dere, skal søke å komme inn og ikke være i stand til det"* Luk 13,24.

Gå inn gjennom den trange port

Det er Jesu kall til deg. Gå inn! Ved å gå gjennom den trange port avkles du all din egen fromhet, all din egenrettferdighet. Men – og hør nå! Du avkles også all din synd og urenheter. Den trange port er nemlig Jesus selv, for han sier: *"Jeg er døren. Om noen går inn gjennom meg, skal han bli frelst"* (Joh 10,9). Det er et herlig løfte.

I sin kjærlighet kaller Jesus: Gå inn gjennom den trange port! Gå ikke din egen vei! *"Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett"* (Matt 11,28-30). Det er Jesus selv som er veien til livet i Guds rike. Gå derfor inn gjennom den trange port og

følg den smale vei til målet i Guds paradis. Følg Jesus, tro på ham og følg hans ord og gjør slik "min himmelske fars vilje".

Falske profeter

Ved T-krysset står de falske profetene. Med sin forkynnelse og sine liv skjuler de den trange port og den smale vei. De leder mange gjennom den vide port og inn på den brede vei, selvsjetteferdighetens vei, hovmodets vei, syndens vei, Satans vei, fortapelsens vei. Når de kommer til enden av veien sier de: "Herre, Herre! Har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn?" Jesus gir dem dette svar: "Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett!" (Matt 7,22-23).

Det er meget alvorlig. De har gjennom livet stått på den brede vei og forkynt at Gud er kjærlighet, uansett hvordan man forholder seg til Guds bud. De har ikke i sine liv og sin tjeneste båret omvendelsens frukter, på tross av sin forkynnelse og virksomhet i Jesu navn. De har levd i lovløshet. Det vil si, de har sagt seg fri fra lydighet mot Gud og hans ord. De har ikke gjort "min himmelske fars vilje". På dommens dag er de ikke kjent av Jesus som hans disipler. Derfor sier Jesus: "Vokt dere for de falske profeter". Det er uhyre viktig å legge øret til Jesu advarsel. For de falske profetene vil i dag lede oss inn i den verdslige, ukristelige kultur som hersker på den brede vei.

Når Jesus på dommens dag sier at han aldri har kjent dem, så betyr det at de har vært Satans redskap. De har stått i Satans tjeneste, og med kraft fra ham har de gjort mange store gjerninger som de har utført under dekket av Jesu navn. De har bedratt seg selv og andre ved å gi seg ut for å være sanne profeter, mens de i virkeligheten har vært falske, glupske ulver i fåreklær.

På Jeremias tid

Falske profeter har det alltid vært. Ved Jeremias sier Herren til Israels folk: "Hør ikke på disse profetenes ord når de profeterer for dere! De fyller dere med tomme innbilninger. De bærer

fram sitt eget hjertes syner, ikke ord fra Herrens munn. Igjen og igjen sier de til dem som forakter meg: Herren har sagt: Dere skal ha fred! Og til hver den som følger sitt hårde hjerte, sier de: Det skal ikke komme ulykke over dere!" Jer 23,16-17.

Slik forkynner de falske profetene til ett folk som har forlatt sin Gud og lever i u lydighet mot hans vilje. Herren sier om disse forkynnere: "Jeg har ikke sendt profetene, likevel løp de. Jeg har ikke talt til dem, likevel profeterte de. Hadde de stått i mitt fortrolige råd, ville de la mitt folk høre mine ord og føre dem tilbake fra deres onde vei og fra deres onde gjerninger" (23,21-22).

Disse profetene i den gamle pakt forkynte løgn i Herrens navn. Jeg er redd for at de har mange etterfølgere i dag. Og alltid er det mennesker som gjerne vil høre en slik forkynnelse. Folk flest ønsker ikke å høre sannheten, for det naturlige menneske elsker mørket framfor lyset. Men en sann profet har fått Herrens ord betrodd og står i Herrens fortrolige råd. Derfor forkynner han Herrens ord i sannhet, uansett om folk vil ta imot det eller ikke.

Det skal komme mange

I Matt 24 gjentar Jesus sin advarsel til disiplene: "Se til at ingen fører dere vill! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill" (v 4-5). "For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å føre også de utvalgte vill, om det var mulig" (v 24).

Det sier oss at vi skal være åndelig våkne og prøve den forkynnelsen vi hører, prøve den på Guds ord i Bibelen. Stemmer nå det jeg hører med det som står skrevet?

I 2 Pet 2,1-3 sier Herrens apostel: "Men det stod også fram falske profeter i folket. Slik skal det også blant dere komme falske lærere, slike som lurer inn vranglære som fører til fortapelse. De forneker den Herre som kjøpte dem, og fører over seg selv en brå fortapelse. Mange vil komme til å følge dem på deres skamløse ferd, og for deres skyld skal sannhetens vei bli spottet, og i sin griskhet vil de utnytte dere til sin egen vinning med oppdiktete ord."

Judas skriver i sitt brev: *"For noen mennesker har sneket seg inn ... De er ugudelige, de forventer vår Guds nåde til skamløshet, og de fornekte vår eneste hersker og Herre, Jesus Kristus"*(v4).

Judas henviser til Sodoma og Gomorra, hvor den homofile kultur blomstret, inntil Guds dom rammet dem. Våre såkalte kristne land bærer de samme frafallens kjennetegn – langt inn i kirkens rekker.

Glupske ulver

De falske profetene kommer til dere i fåreklær, sier Jesus, men innenfra er de glupske ulver. I Israel gikk hyrdene i klær som var vevd av saueull. Jesu ord skal sikkert forstås slik at det her dreier seg om hyrder som er kledd i fåreklær. Det er altså falske hyrder i menigheten Jesus advarer oss imot. Utad ser de ut som rette hyrder, men i virkeligheten er de ulver. Og ulver er fårenes verste fiende.

De lurar på fårene og slår til for å drepe og fortære dem. Jesus sier: *"Tyven kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod"*(Joh 10,10). Den falske hyrde overlater fårene til ulvene. Han tenker bare på seg selv. Men den gode hyrde setter sitt liv til for fårene.

"Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg. Og jeg gir dem evig liv, de skal aldri i evighet gå bort, og ingen skal rive dem ut av min hånd"(Joh 10,27-28).

Det løftet gir Jesus oss, og han har all makt i himmelen og på jorden. Takk og lov! Ta Jesu ord til deg, og stol på det han sier – i liv og død. Hans ord er sannhet. Han taler Guds ord til oss fordi han er Guds ord.

Men ta deg i vare for de falske profetene og falske hyrdene. De opptrer mange steder, både i og utenfor kirken, står på talerstoler, ses på TV og video, utgir blader og bøker. Åpne ikke ditt hjerte for en falsk profet. Det er farlig, for det er åndelig kraft i det falske budskap, og du kunne bli ført på avveier. Mange føres vill, og de vet det ikke.

Legg merke til Paulus' ord i slutten av Romerbrevet: *"Men jeg formaner dere, brødre:*

*Hold øye med dem som volder splittelse og anstøt imot den lære som dere har lært. Vend dere fra dem!"*Rom 16,17.

Hvordan kjenne de falske profetene?

Jesus har gitt oss nøkkelen til å avsløre hva som er sant og hva som er falsk. *"På fruktene skal dere kjenne dem. Sanker en vel druer av tornebusker, eller fiken av tistler? Slik bærer hvert godt tre god frukt, men et dårlig tre bærer dårlig frukt"*(Mat 7,16-17). Frukten er et resultat av det som forkynnes og læres. Vi skal derfor se nøye etter hva resultat eller frukt som følger av forkynnelsen. Fruktene avslører både tro og gjerninger. Frukt er den måten du lever på, dine handlinger, din livsstil. Et dårlig tre kan ikke gi god frukt. Ondskap kan ikke føre til noe godt. Forkastes Guds bud, er det lovløshet i Bibelsk forstand.

Jesus sier videre: *"Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden"*(Matt 7,19). Det er altså ikke bare dårlige frukt som fører til dom over et menneske, den samme dom felles når det ikke finnes god frukt. Et liv uten god frukt avslører at det ikke er noen livsforbindelse til Jesus.

Bli i Jesus

Når vi i dag hører Jesu ord, så la oss ransake og prøve oss selv på det Herren sier. Hold deg nær til den gode hyrde. Hold fast ved hans ord. *"Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre"*(Joh 15,5).

Jesus har satt oss til å bære frukt, kjærlighetens frukt. *"Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre"*(Joh 13,34). La oss vandre i Guds Ånd, så vi gjør *"min himmelske fars vilje"* og bærer Åndens frukt: *"Kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet"*(Gal 5,22).

"For så mange som drives av Guds Ånd, de er Guds barn ... Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham"(Rom 8,14 og 17). Amen. □

Den kristne forkynnelse

AV NIELS OVE VIGILIUS

Forkynnensens altavgjørende betydning

Den kristne forkynnelse har sin opprinnelse og grunn ikke på jorden, men i Himmelen, ikke i mennesket, men i Gud. Han tok den beslutning hos seg selv før verdens grunnvoll ble lagt: *"For da verden ikke ved sin visdom kjente Gud i Guds visdom, fant Gud for godt å frelse dem som tror ved forkynnensens dårskap."* (1 Kor 1,21)

Hele den kristne forkynnensens innhold er heller ikke nedenfra, men ovenfra. Det er *"Guds visdom"*, sier Paulus, *"en visdom som ikke tilhører denne verden eller denne verdens herrer, de som går til grunne. Nei, som en hemmelighet taler vi Guds visdom, den skjulte, som Gud fra evighet av har forut bestemt til vår herlighet."* og den er *"Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham."* (1 Kor 2,6-9)

Det som står først i Johannes-evangeliet (kap 1,1-5) om Ordet i særegen forstand, altså om Kristus, det kan også med betydelig rett overføres og anvendes på den kristne forkynnelse.

Guds rike og Guds folks historie er nøyaktig bundet til Ordets forkynnelse. Det er i og gjennom Ordet Guds rike er kommet nær til oss. Det var ved Ordets forkynnelse Gud fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede Sønns rike. (Kol 1,13) Det var ved Guds ord, som lever og blir, vi ble født på ny. (Jak 1,18 og 1 Pet 1,23) Troen kommer av det vi hører. Det gjør den alltid, og uten Ordets forkynnelse og høreelse kommer ikke noe menneske til troen og blir frelst. (Rom 10,14-17)

Guds folk er blitt til ved Ordet, og uten Ordets forkynnelse ble ikke noe til av alt som Guds folks historie forteller om.

Guds gamle paktsfolk, Israel, ble til ved at Guds ord kom til fedrene Abraham, Isak og Jakob. Det holdes oppe ved at Guds ord fortsatt på ny kom til folket gjennom dem, da under

hele den gamle pakts tid som mellommenn mellom Gud og folket, mottok og forkynte de Guds frelses åpenbaring som for eksempel: Moses, Josva, prester, konger og profeter.

Den første omfattende vekkelser i den kristne kirkes historie ble til ved Peters tale pinsedag i Jerusalem. (Apg 2) All åndelig fornyelse og vekkelser senere i kirkens historie er født og skapt ved det samme ords forkynnelse.

Det var f.eks. tilfelle med reformasjonen. Reformatorene var i flere tilfeller rikt utrustede personligheter. Men fremfor alt var de forkynnere, og det var i kraft av deres taler reformasjonen utviklet seg til en veldig og åndskraftig vekkelserbevegelse, som ikke lot seg stanse eller hindre.

Eller tenk på folkevekkelsene i våre nordiske land i de siste århundrer. Her ser vi det samme igjen: Det var Ordets forkynnelse som skapte dem. Det var budskap Herren betrodde menn som Hans Nilsen Hauge i Norge, Carl Olof Rosenius i Sverige, Kresten Madsen, Anders Stubkjær og Chr. Møller m.fl. i Danmark, som stod frem og forkynte. Tale og forkynnelse var ikke med visdoms overtalende ord, men ved Ånds og krafts bevis (1 Kor 2,4)

Hele kirkens historie vitner om og er en lang bekreftelse på at det er Ordets forkynnelse som er den kristne menighets livsnerve. I åndelig fornyelses- og vekkelserstider stod forkynneren sterkt og sentralt i menighetens liv. I åndelige stagnasjons- og frafallstider stod forkynneren svakt, og en var mer opptatt av andre ting i stedet.

Det er en åndelig livslov i Guds folks historie: Som forkynnelsen er, blir troen og livet. Er forkynnelsen rett, bibelsk sann, klar og sterk, så blir troen det også, og det merkes i de kristnes liv, vitnesbyrd og

tjeneste. Er forkynnelsen derimot utflytende, uklar og kraftesløs, blir troens liv og de troendes vitnesbyrd og tjenesten det også. Forkynnelsen kan også forfalle til bare å være en upersonlig klisje-preget gjentakelse av hva de respektive menigheters eller misjonsforeningers fromme og aktverdige lærefedre engang har sagt. Om ikke dette ved Ånden er blitt gjort levende for ens eget hjerte, så det også forstår at det er omsorg for sjelene, og glød og hjertevarme som ligger bak. Så vil det alltid også komme noe underlig stivt, stagnerende og stillestående, noe upersonlig kaldt og dødt over det troens liv, som rører seg i de forsamlinger og kretser som preges av en slik forkynnelse.

Hva skal vi forkynne?

Dette er det stor uklarhet om i dag. Skulle vi høre etter hva folk flest tenker og mener om det spørsmålet, så er det virkelig ikke godt å vite hva vi i grunnen skal forkynne for vår tids mennesker, eller om det i det hele tatt er umaken verdt å fortsette å forkynne. Det er flere som setter et stort spørsmålstegn bak dette. Det nytter jo ikke likevel, sier en. Forkynnelsestid er forbi. Det tjener i alle fall slett ikke noe formål å fortsette med den tradisjonelle kristelige forkynnelse om synd og nåde, frelse og fortapelse. For hvem i all verden bekymrer seg for noe slikt i dag? Nei, det er helt andre jordnære spørsmål og problemer folk er opptatt av og interesserte i å høre om.

Om vi derfor ønsker at folk skal låne oss ørene, da må vi holde opp med all denne forkynnelse om spørsmål som de aldeles ikke bryr seg om. I stedet må vi begynne å tale om det som folk er opptatt av, så de føler at det vi står og snakker om virkelig er noe som angår dem.

Ja, slik er det mange som tenker og mener. Men her gjør vi vel i å merke oss den apostoliske formaningen i 1 Pet 4,11: *"Om noen taler, han tale som Guds ord."* Det er med andre ord ikke mennesker, verken vi selv eller

andre, som avgjør hva vi skal tale om. Den avgjørelsen er Guds, og den er Han alene om. Vår oppgave og vårt kall er noe annet: å lytte etter og gi nøye akt på hva Gud har talt, tro det, være lydige imot det og siden låne røst til det og si det videre til andre, for at også de ved å høre kan komme til tro og bli frelst.

Den kilde den kristne forkynnelse skal øse hele sitt innhold fra, er ikke noe fra menneskets hjerte, men alene Guds. Og hva som bor i Guds hjerte, det vet vi bare fra Hans eget åpenbaringsord til oss i Den Hellige Skrift. Det er den kilde – og ingen annen – den kristne forkynnelse skal øse hele sitt innhold fra. Det er den norm som alene avgjør hva kristen forkynnelse er.

I samme grad forkynnelsen øser sitt innhold av noen annen kilde enn Guds åpenbaringsordet i Den Hellige Skrift, blir den uklar og tåkete, utflytende allmennreligiøs og menneskesentrert. Men dermed mister den også sin frelsende og forløsende kraft og virkning. Den lar oss da forbli i vårt eget, i mørket uten lys, i vår egen rettferdighet. Følgelig uten rettferdigheten fra Gud, prisgitt uvisshet og håpløshet, uten troens visshet om det levende håp vi er gjenfødt til ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.

Når derimot forkynnelsen øser hele sitt innhold fra Guds åpenbaringsord i Den Hellige Skrift og bare taler det som Herren har sagt oss, da er Han også selv nærværende og virksom til frelse i og gjennom forkynnelsen. Da utløses forløsningens og frigjørelsens krefter iblant oss: *"Hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft. Det var denne han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen."* (Ef 1,19-20)

(Fra boka "Vejen mellem avejene", Dansk Bibel-Institut 1981. Oversatt til norsk) □

Lov og evangelium

AV RAGNAR OPSTAD

“For Kristus er endemålet for lova, til rettferd for kvar den som trur.” (Rom. 10,4)

Ei fortapt menneskeslekt

Guds ord kjem til oss som lov og evangelium og er eitt med Gud i hans heilagdom og hans kjærleik. Lov og evangelium er som eit bilete eller ei openbering av Gud. Ingen kan bli frelst utan å læra og kjenna Gud som den han er, heilag og nådig.

Etter syndefallet er kvart menneske eit fortapt menneske, åndeleg dødt. Like lite som vi kan forventa noko av eit dødt menneske, forventar heller ikkje Gud noko av oss når det gjeld vår frelse.

For å berga ei fortapt menneskeslekt, måtte han senda ei ny slekt, ein ny Adam, Jesus Kristus, til å oppretta det som den første Adam hadde øydelagt. Av natur blir vi født inn i den første Adam si slekt. For at vi skulle bli personleg delaktige i den siste Adam, gav Gud oss eit frelsemiddel, sitt heilage Ord. Gjennom dette Ordet kallar han på oss som han gjorde på den første Adam og spør: *“Kvar er du?”*

Loven krev fullkomenskap

Loven og evangeliet har kvar si gjerning å gjera, ei arbeidsfordeling seg imellom i Guds frelsergjerning med oss. Ingen vanheilag kjem inn i Guds rike. Loven krev at du må vera fullkomen. Det kan ikkje Gud slå av på. Samstundes som loven krev, forkynner evangeliet sin nådebodskap. Men så lenge loven ikkje er komen til ende med sitt arbeid på oss, er det ikkje grobotn for evangeliet i hjarta. Det når berre forstanden. Her står vi i fare for å ta oss sjølv til rette ved å slå av på loven sitt krav og ta til oss evangeliet med vår forstand. Her står ein kamp om vår sjel - mellom Satan og Gud.

I denne striden bruker Gud først og fremst loven.

Loven sitt arbeid med oss

Etter syndefallet ser vi ikkje sant på oss sjølv. Vi trur at det står i vår eiga makt å omvenda oss når vi vil. Her kjem Guds lov oss imøte og krev det som vi trur vi kan - og byd oss setja i gang: Du må omvenda deg, elles går du fortapt! Så gjer vi det, og det er det einaste rette. Men loven er ikkje nøgd. Han kjem med nye krav, og spør: Er du ein sann kristen? Du er jo så hissig, du skulle vera audmjuk og god. Du har inga sann omvending. Du har jo dei syndige tankane som før.

Slik set loven oss i arbeid med å verta ein skikkeleg kristen. Om dette seier Olav Valen-Sendstad:

“Vet du at du tross all din flid kan gå evig fortapt? Vet du at du tross all din daglige selvovergivelse har noe som er fullstendig uforbederlig, fiendsk mot Gud, vanhellig og syndig? (...) Saken er jo den at selv om du dag for dag beflitter deg på å føre dette hellige liv - det må du aldri holde opp med - så blir resultatet dog at det alltid blir ett eller annet tilbake, hvor det ikke vil lykkes for deg, en eller annen lyst du ikke har fått temmet, en eller annen tanke du ikke har fått herredømmet over. Hva sier loven om dette? Jo, den sier at når det står slik til med deg - at det ennå mangler noe i din hellighet, da er du ingen kristen, men helt fordømt, fortapt og borte fra Gud som en hedning. Det sier loven. Og loven er også Guds ord.”

Samarbeidet mellom loven og evangeliet

Den som har lukkast med si omvending, har ikkje lært Gud å kjenna verken i hans heilagdom eller i hans kjærleik. Han veit ikkje noko om det å vera ein fortapt synder. Dersom loven ikkje får ta livet ditt, dvs. alt ditt eige, også det som Gud måtte ha verka i deg og som du finn trøyst i, så kan ikkje evangeliet bli openberra for hjarta ditt. Loven og evangeliet arbeidar saman

utan at dei skal blandast saman. Loven stengjer att for oss. Evangeliet opnar nådedøra på vid vegg fordi Jesus har sona vår synd og oppfylt loven i vår stad. Loven talar slik at du ikkje får trøysta deg til noko av ditt eige, han krev og dømer. Samstundes forkynner evangeliet at du får alt for ingenting. Du må gi loven rett i det han dømer deg for. Du må også gi evangeliet rett når det tilbyr deg gratis nåde.

Loven - tuktemeisteren til Kristus

“Men før trua kom, vart vi haldne i varetekt under lova, innestengde til dess den trua som skulle koma, vart openberra. Slik har lova vorte vår tuktemeistar til Kristus for at vi skulle verta rettferdiggjorde av tru.”(Gal. 3, 23-24)

Dette er ikkje noko som berre skjer i omvendinga, det fortset heile livet. Loven vil stadig på nytt døma oss. Samstundes verkar loven slik at vi får bruk for Jesus og evangeliet om han.

Nåde for uverdige

Det er ikkje alltid lett for oss å registrera loven si gjerning i livet vårt. Det er på ein måte skjult. Vi erfarer det vel helst slik at det står dårleg til med vårt kristenliv. Vi kjenner oss uverdige til å kunna tru Guds nåde. Underforstått: Vi vil så gjerne vera verdige til nåden. Det er loven som kjem med sitt krav og seier at vi ikkje held mål. Vi er uverdige. Loven viser meg at alt er galt med meg. Eg er fortapt! Ja, er det ikkje det som er loven si oppgåve å visa meg? Var det ikkje nettopp slike Jesus fekk ta seg av?

Med andre ord: Du skal sleppa å ha noko som

må vera rett med deg for å tru på Jesus. Tvert imot: Ved trua på Jesus blir alt rett med deg overfor Gud. Då har du ditt alt i han.

Evangeliet er for fattige, for slike som ikkje lenger har sin eigen kristendom intakt, og som ikkje har ei “rett omvendning” i ryggen å trøysta seg til - og som ikkje lenger har noko att som talar til eins eigen fordel.

Slik må vi igjen og igjen la loven få ta frå oss alt vårt, og vi må igjen og igjen ta imot det som evangeliet tilbyr oss i den stillinga vi er, ribba for alt vårt eige.

Det er ikkje det at det står så dårleg til med oss som gir oss rett til Guds nåde. Nei, retten til Guds nåde har vi i Jesus og hans fullførde frelseverk åleine, uansett korleis det står til med meg og deg. Men vi vil så gjerne betala litt med kva som helst, om ikkje anna enn med vår eiga omvendning. Men Jesus kjenner oss og veit at vi ingen ting har å betala med. Difor må han gi oss det utan å få noko att. Og det må han få oss til å innsjå og gå med på. Og det gjer han ved å ta frå oss det vi måtte ha å koma med.

“Nåde, ja nåde for ingenting, får jeg fra Golgata smake!”

Er åleine det som Jesus har gjort, nok for meg? Ja, seier Guds ord! *“Min nåde er nok åt deg.”* 2.Kor. 12,9. Hans nåde er det einaste som er nok!

“Derfor alle vegne kan du deg tilegne med et trøstig mot: Jesus for deg døde, for din skyld og brøde, og igjen oppstod. Grip kun til! Han gjerne vil være din med hva han eier, med sin død og seier.”(Hans Adolph Brorson. Sb. 679:4) □

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

11.-15. juli 2018 blir det bibelsamling på Audnastrand
Programmet for bibelsamlingen kommer i nr 3/2018 av Bibelsk Tro

Talere: Gunnar Holth og Oddvar Dahl

Program og flere opplysninger i nr 3/2018 av Bibelsk Tro.

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 5279 9807 / 951 29 320,

e-mail: dnatland@frisurf.no

eller til Olav Hermod Kydland, tlf 918 60 275,

e-mail: olav.kydland@lyse.net

Trengsel – velsignelsens kongevei

AV HANS ERIK NISSEN

Det er rart hvordan ting blir vurdert, alt etter hvem det er som bedømmer det. Min tanke, følelse og vilje mener noe helt annet enn Gud. Herren og mitt gamle menneske kan ikke forlikes. Derfor er jeg helt avhengig av at jeg fortsatt lytter til det Gud sier. Er jeg ikke det, glir jeg langsomt og umerkelig tilbake til det som oppleves naturlig og fornuftig. Uten at jeg selv vet om det, finner jeg meg i en alvorlig sjelefare. Ofte blir jeg først klar over hvor alvorlig det står til, når jeg vekkes av Guds ord.

Nei til lidelse

Trengsel og motgang oppleves umiddelbart som noe negativt. Det stjeler glede og frimodighet. Lys og optimisme avløses av mørke og pessimisme. Dagene blir vanskelige å komme igjennom. Guds faderomsorg blir uforståelig. Spørsmålet lyder: Hvor lenge skal dette vare?

Vender vi oss til Guds ord, finner vi en helt annen vurdering av det som gjør vondt.

En helstøpt kristen

Jak 1,2: *"Mine brødre, akt det for bare glede når dere kommer i mange slags prøvelser."*

Prøvelser er i virkeligheten en kilde til glede, ja det er bare en kilde til glede, sier Guds ord.

Det står ikke at vi skal føle det slik. Guds ord vet godt at det kan vi ikke. Gleden er heller ikke knyttet til prøvelsene i seg selv, men til resultatet av dem. Prøvelsene gjør en kristen helstøpt. Det er ingen snarvei til å bli det. Vi må inn i prøvelser om det skal skje.

Et levende håp

Rom 5,3: *"Vi roser oss også av våre trengsler."*Vår reaksjon vil umiddelbart være: Trengsler er ikke noe vi skal være stolte av. Gjør vi en ekstraordinær prestasjon, kan vi ha grunn til stolthet, men hvordan kan motgang, vanskeligheter og hjelpeløshet være en kilde til

stolthet? Igjen må det understrekes at det skal ses i sammenheng med det som skapes i et Guds barns liv gjennom trengsel. I den sammenheng nevner Guds ord håpet.

Så lenge livet i det store og hele lykkes for en kristen, er som regel ikke håpet det viktigste for ham. Han står i fare for at håpet står i forbindelse med noe ganske jordisk: framgang, velstand og jordisk trygghet. Det blir helt annerledes når de optimistiske forventninger til dette liv må korrigeres av livets barske virkelighet. Da opplever en kristen det som Jacob Paulli uttrykker slik: "Og for hvert håp som dør her nede, får jeg et håp i himlen mer."Brister håpet til det synlige, vendes hjertet mot det usynlige. Det hadde Paulus opplevd om og om igjen. Mange har gjort samme erfaring.

De rette proporsjoner

Kor 4,17-18: *"For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig."*

Slik vi ser det er det ikke mange som har lidt mer enn Paulus. Hva måtte ikke han gå igjennom!

Likevel så han sine trengsler for lette. Det henger sammen med det som trengslene førte til. De førte med seg en evig vekt av herlighet. Trengslene hjalp Paulus til ikke å se på det synlige, men på det usynlige. Kanskje vil du innvende: vi kan da ikke se det usynlige. Og det er sant. Men det er hjertets øye Paulus tenker på. Han vender seg bort fra alt det som bare varer en tid, imot det som varer evig.

Når et Guds barn gjør det, får tingene de rette proporsjoner. I nød og trengsel er vi utsatt for å tro at de kamper vi er i, vil fortsette. Men det er ikke tilfelle. De varer bare en kort tid. Det er alene Guds rike som varer evig for et Guds barn.

En dypere erkjennelse av Gud

2 Kor 1,3: *"Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud."*

Er noe viktigere enn å kjenne Gud i hans fylde? Det kan ingen av oss. Vi kjenner stykkevis. Når hardt prøvde kristne både under og etter en vanskelig tid, likevel ikke har ønsket seg fri fra den, er det fordi vi i slike tider lærer Gud å kjenne mye dypere enn før. Vanskelighet og nød av forskjellig slag skaper behov for trøst. Det hadde Paulus erfart på sin egen kropp. Trøsten ble uendelig dyrebar, for

den bandt han enda sterkere til ham som er all trøsts Gud.

Alt i ditt liv som binder deg sterkere til Jesus, er medgang, selv om det umiddelbart kan oppleves som motgang. Når Herren får lære oss det gjennom sitt ord og ved den måte han fører oss på, lærer vi å takke for alle ting. Må Herren føre oss alle på den veien.

(Fra Mellom liv & død, Luthersk Missionsforenings Bibelskoles Elevforening, Dansk Luthersk Forlag 1998. Oversatt fra dansk.) □

Vi makter ikke noe mot sannheten, men bare for sannheten [2 Kor 13,8]

AV MARTIN LUTHER

Sannheten er noe så stort at intet menneskes hjerte formår å fatte den. Derfor krever den også en så stor og hard kamp. Den må ikke aktes så ringe som verden gjør og som noen uforstandige ånder framstiller det, når de sier at en ikke skal stride så hardt for den ene eller andre artikkelen og dermed volde splid i den kristne kjærlighet. En burde vel kunne gi noe etter og la det passere selv om en tok feil i et spørsmål, når en ellers er enig i andre ting. En måtte vel likevel kunne bevare broderlig og kristelig enhet og samfunn.

Nei, kjære mann, råd meg ikke til fred og enighet på bekostning av Guds ord! For dermed var samtidig det evige liv tapt, og altså alt tapt. Det gjelder her ikke å vike eller gjøre noen

innrømmelser for å behage deg eller noen annen. Nei, alt skal vike for Ordet, det være venn eller fiende. For Ordet er oss ikke gitt for den ytre, verdslige fredens skyld, men for det evige livs skyld. Det er troen og læren som skal skape enhet og fellesskap. Når tro og lære er like og det råder enighet der, da skal vel det andre følge. Men der denne enigheten ikke finnes, der blir det tross alt ingen enighet. Tal derfor ikke til meg om kjærlighet og vennskap når noen vil gjøre noe innhugg i Ordet og troen. For det heter ikke at kjærligheten, men at Ordet bringer oss evig liv, Guds nåde og de himmelske skatter.

(Fra Luthers andaktsbok) □

Bestill Bibelsk Tro for 2018 og få nr 5 og 6 for 2017, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

Syndefallsberetninga

AV KJELL HELLAND

Dagen me les om i 1. Mos 3 er den mørkaste i menneskesoga, full av svik og list, fortvilning og håpløyse. Men likevel lar Gud eit glimt av lys bryta mørket. Han har eit evangelium å forkynna sin falne skapning...

Det Bibelen her fortel om korleis synda kom inn i verda blir av enkelte oppfatta som ei forteljning som på symbolsk og psykologisk måte skal forklara syndefallet. Det me her les om treet og frukta var ifølgje desse altså ikkje slik, men bilete, symbol på noko anna.

Vidare blir det sådd tvil ved spørsmål som dette: Kan det å ta ei frukt vera så farleg? Underforstått: Ein så liten og skarve gjenstand, er det noko å ta på veg for? Men den som spør slik, har ikkje forstått mykje av det heile. For om eg tar eit kronestykke som ikkje er mitt, eller ein tusenlapp, så er saka djupast sett den same. For alvoret ligg ikkje i storleiken på det som vert teke, slik me gjerne har tendens til å tenkja. Alvoret ligg først og fremst i dette å gjera Gud imot, ignorera og trassa hans ord.

For min del kan eg ikkje anna enn å ta forteljninga som ho står. Eg er ikkje den som kan setja meg til doms over Guds ord. Og sjølv om forteljninga her i 1. Mos 3 er nedslåande, så har ho lysglimt i seg. Ho kastar nemleg lys inn på vegen som går mot full oppreisning og frelse for mennesket.

Då Gud hadde skapt, såg han på sitt verk og fann alt såre godt. Men likevel dukka det opp ein slu slange i paradiset. Kven var dette og kor kom han frå? Bibelen svarar ikkje med reine ord, men gir vink om at det i førstninga var ein majestetisk engel, skapt før jorda og menneska kom til, men som ikkje var nøgd med stand og stilling og sette seg opp mot Gud.

Den falne engelen i Esaias 14 og Esekiel 28

Esaias 14 fortel om babelkongen, som ville reisa sin kongsstol høgt over Guds stjerner og

gjera seg lik den Høgste. Men så kjem det: *“Kor er du ikkje fallen frå himmelen, du strålande stjerne.”* I staden for å bli Gud lik, kom Guds dom over han.

I Esekiel 28 seier fyrsten, kongen i Tyrus i sitt hjarta: *“Eg er ein gud, eg sit i eit gudesete.”* Og Gud sa om han: *“Du som var innseglet på den vel tilmåta bygnaden, full av visdom og fullkomen i venleik! I Eden, Guds hage, budde du. Dyre steinar dekte deg”*... og vidare: *“Du var ein salva kjerub med venger som gav livd, og eg sette deg på det heilage gudefjellet; der gjekk du ikring mellom logande steinar. Ulastande var du i di åtferd frå den dagen du vart skapt, til det vart funnen urettferd hjå deg.”* Så vart han driven vekk frå gudefjellet.

Det ser ut til at desse to beretningane har dobbel botn. For det første omtalar dei to kongar, den første i Babylon og den andre i Tyrus, men så glir dei over til å omtala eit anna vesen i forlenginga av dette. Og eg trur dei har rett, som meiner at dette andre vesenet er slangen.

“Du var ein salva kjerub, ...” Bibelen fortel at kjerubar er mektige englar som har sin verestad ved Guds kongsstol. Og i første og andre Samuelsbok møter me Gud som tronar på kjerubane.

Det hebraiske verbet karàv, som ordet kjerub kjem frå, betyr å vera nær. Og i tabernaklet stod gullkjerubar på nådestolen, der Gud talte til Moses og øvstepresten. Dette var altså eit vesen med posisjon heilt inntil Guds tronstol i himmelen, men som var blitt forvist derifrå.

Slangen i hagen

Så møter me han som slangen i Edenhagen. Han er klar over sitt nederlag, men vil gjera så mykje skade han kan den tid han har, og peilar seg inn på den skapning som lik han har personleg vilje og som står i direkte kontakt og i det mest inderlege samfunn med Gud, og vil

dra denne med seg i opprør og avgrunn. Ved å angripa det fine samfunnet mellom Gud og mennesket og om mogleg skada og øydeleggja dette, er mykje vunne, sett frå slangen si side.

Og han kjem så fint og listig. Ingen skal sjå hans sanne ærend. Han vil då berre hjelpa mennesket til å forstå Gud på ein betre måte og få ei djupare forståing av tilveret. Dei skal bli lik Gud, verta kloke og få innsikt i det gode og det vonde, om dei et av treet. Det kan då ikkje vera Guds vilje å hindra tilgang til dette, som er så godt og nyttig. Her ser me at slangen blandar sanning og løgn. Han er løgna sin far, seier Bibelen. Når han lyg, tar han av sitt eige.

Vel, innsikt i det gode og det vonde fekk nok mennesket, det har historia etterpå vist, men Gud likt var det ikkje.

Elles er det slående når det gjeld samtalen mellom Eva og slangen at Eva i det heile lytta etter og gav slangen sine ord rom i hjarta sitt, og at ho ikkje passa på vera nøyaktig når ho skulle vidareformidla det Gud hadde sagt. Ho la nemleg til "... og ikkje røra" for eiga rekning.

Forteljninga viser at slangen ved å omtala kor fortrefteleg treet var, som dei ikkje skulle eta av, gjorde Eva så interessert og fascinert at ho ikkje lenger følte seg bunden av det Gud hadde sagt, men kjende seg løyst frå det. Vegen derifrå og til fall var ikkje lang. Kva ho etterpå sa til Adam, fortel ikkje Skrifta noko om.

Ifølgje omsetjinga av vers 6 i både -88 og 2011 omsetjinga kan det sjå ut som at Adam er med Eva då ho tar av frukta, for det står at ho gav til mannen sin, "*som var med henne*". I tidlegare omsetjingar står det at ho gav mannen sin "*med seg*". I "med seg" fekk Adam av frukta men trong ikkje ha vore til stades der det skjedde, for ordet "som" manglar, eit ord som heller ikkje står i grunnteksten. Utelatinga støttar opp under formodninga om at Adam ikkje var til stades då samtalen mellom slangen og Eva gjekk føre seg.

I alle fall vart òg motstandskrafta hos Adam broten. Han vart dregen med i fallet, men må ta hovudansvaret for det, sidan han er mann. Slik reknar Gud. For når Skrifta elles omtalar fallet

i Edenhagen, heiter det alltid Adams fall, aldri Evas fall.

Dei skulle ikkje døy, sa slangen. Igjen ser me korleis sanning og løgn vert blanda saman. Døydde gjorde dei jo heller ikkje, i ei forståing av ordet. Men likevel inntredde døden momentant. Den åndelege. Det nære samfunnet med Gud tok skade, og tilstanden av uskuld var slutt. Mennesket fekk ein fallen natur.

Alt dette førte til at redsle for Gud fall over dei, og dei tok ut for å finna ein stad å gøyma seg. Dei hamna på flukt frå Gud. Og dette er mennesket sin situasjon frå den dag av på alle kontinent og under alle himmelstrok. I kongepalass som i blekkskur. På flukt. Når så Gud kjem for å dra til ansvar, ser me korleis både Adam og Eva fråskriv seg dette. Adam skuldar på Eva og Eva på slangen. Med andre ord: Det er andre som har skulda. Kjenner me til dette? Nei, du er mannen, sa Natan til David, då han hadde synda. Det fører ikkje fram å skulda på tida, miljøet, den og den og det og det.

Så dreiv Gud Adam og Eva ut frå Edenhagen, og kjerubar med logande sverd skulle hindra dei i å koma tilbake.

Kvinna si ætt skal knuse slangen

Men, som nemnt innleiingsvis, så har forteljninga lysglimt i seg som viser veg ut or uføret. Kvinna si ætt skal knusa slangen sitt hovud, står det i vers 15. Denne bilettale er heilt klar. Når hovudet er knust, då er det slutt. Og kvinna si ætt, kven er det? Er det heile menneskeheita? Skal menneskeslekta i samla sum ta oppgjer med slangen? Ut frå tidlegare omsetjingar kan det faktisk sjå slik ut, for der står det at Gud seier til slangen: "*Dei skal krasa ditt hovud*" Altså "dei", med andre ord fleirtal. Den nye omsetjinga er tydelegare, for her står det "*han*", og det er nøyaktig det grunnteksten seier.

Ja, Bibelen fortel at kvinna si ætt er ein person, mennesket Jesus Kristus. Det same kjem fram i det som vart sagt til Abraham om at i hans ætt skal alle slekter på jorda velsignast. Det er snakk om Jesus her òg. Det er i han

velsigninga er, og det er han som skal knusa slangen sitt hovud. Det er han som skal setja punktum for slangen si herjing på denne jord.

Når skal han så gjera det? Er det lenge til? Det me sikkert veit, er at det avgjerande slaget allereie er utkjempa. Det skjedde på Golgata kors. Bibelen tolkar det som der skjedde med desse orda: *“Han avvæpna maktene og herredøma og synte dei ope fram, då han viste seg som sigerherre over dei på krossen.”* Koll. 2:14. Denne avvæpninga var ikkje synleg for menneskeauga, men slik tok det seg ut for Gud.

Dette er realitetane i den åndelege verda. Me ser det heller ikkje i dag. Men Gud har

betre oversikt, og han seier at slik er det. På korset vann Jesus ein avgjerande siger over alle makter som står Gud imot. Dette skal me få lov til å tru, og ein dag skal det verta synleg for alle.

Ormegifta som vart sprøyta inn i hælen må menneskeheita leva med, den treng ikkje vera til døden, for Gud har ordna det slik at denne gifta sitt frie løp i eit menneske kan bli hindra. Han gav oss nemleg ei motgift, for Jesus kom for at ormegifta ikkje skal få siste ordet. Den som ser opp til han på korset, skal ikkje døy, men leva. □

Samlivsrevolusjonen

AV KJELL SKARTVEIT

Da Norge i 2008 fikk en kjønnsnøytral ektebudslov medførte det en viktig endring med tanke på partnerskapsloven som vi hadde hatt i over 10 år. Denne viktige endringen var retten for lesbiske par til å få barn. Regjeringen skrev selv følgende i sin proposisjon:

- Lovendringen gir lesbiske og homofile rett til å inngå ekteskap i likhet med heterofile. Fra samme dato er lesbiske samboere og ektefeller gitt rett til å bli vurdert for assistert befruktning. Biologisk mors ektefelle/samboer får status medmor hvis enkelte vilkår er oppfylt.

”Bibelens syn på sig selv”

Bok skrevet av Peter Olsen.

Se bokmelding i nr 5/2015.

Boka koster kr 70,- + frakt.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Det er interessant å se hvordan samfunnet etter denne endringen raskt skiftet kurs hva angikk lovgivning på områder som handlet om kjønn og samliv. Mens samfunnet vårt ikke syntes å ”bry seg” om partnerskapsloven, ble den nye ekteskapsloven startskuddet til en omfattende holdningsendring fra myndighetenes side. Det å gi lesbiske rett til å få barn ved kunstig befruktning, og med innføring av begrepet medmor, var nemlig noen prinsipielt sett viktige endringer som fant sted:

- Far skrives ut av historien.
- Stortinget vedtok i prinsippet at ingen barn har behov for en far.
- Kjønn blir overflødig.
- Kjønnets egenskaper gjøres til et resultat av sosialisering.
- Begrepet legning må bort, da det innebærer at barn kan trenge en rollemodell et likekjønnet ekteskap ikke kan gi dem.

Skeiv teori blir vår nye virkelighet

Da Stortinget vedtok at to kvinner var nok for et barns oppvekst, medførte det at vi måtte begynne

å se verden på en helt ny måte. Barnets opplevelse av seg selv som et gitt kjønn og med behov for rollemodeller av samme kjønn måtte fjernes, og for å gjøre det måtte man bygge all lovgivning og undervisning på en helt ny ideologisk plattform, det vil si man måtte se verden ut fra det man kaller ”skeiv teori”.

- Skeiv teori avviser tanken om legning, kjønn og normer for samliv. Alt er tillatt og godt så lenge det finner sted frivillig. Mennesket har ifølge skeiv teori ikke en legning, men orienterer seg etter ulike egenskaper hos partneren, egenskaper man like gjerne kan finne hos det samme kjønn som en selv som hos det motsatte kjønn. På samme måte ble oppfattelsen av kjønn som biologisk betinget avvist. Mennesket skulle definere seg selv, og dermed ble også maskulinitet og feminitet sett på som et resultat av sosiale normer og avvist som grunnlag for barneoppdragelse for gutter og jenter.
- Skeiv teori ble først avvist av homofiles organisasjoner, men ”tvang” seg etter hvert fram. Homofiles rett til barn må sies å være årsak til dette.
- Dermed ble den kjønnsnøytrale ekte-skapsloven en formidabel kraft som begynte å påvirke samfunnet ideologisk, etisk og teologisk.

Skeiv teori former lovverket

Vårt lovverk knyttet til de emner som omfatter kjønn, seksualitet og samliv har etter 2008 blitt endret til å stemme overens med skeiv teoris virkelighetsoppfatning.

Lov om forbud mot diskriminering på grunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk ble vedtatt i 2013. Denne loven fastslår at begrepet seksuell legning ikke lenger gjelder. Fra nå av oppfattes mennesket som et individ som til enhver tid orienterer seg i ulike seksuelle retninger. Vi er ikke lenger homofile eller heterofile, men mennesker som søker seksuell tilfredsstillelse der den er å finne. Og når loven stadfester at kjønnsidentitet er et resultat av individets egen forståelse, betyr det at den norske stat aksepterer påstanden om at mennesket selv bestemmer hvilket kjønn det er, og at det dermed også er umulig å si hvor mange kjønn som finnes.

LHBT-personer (LHBT står for lesbisk, homofil, bifil og transperson) ble definert som sårbare grupper som krever ekstra vern. Det innebærer at vi alle skal tvinges til å se verden gjennom ”øynene” til skeiv teori, og selv akademiske angrep på denne teorien blir kriminalisert. I følge den nye loven fra 2013 kunne slike angrep bli sett på som trakassering, og det ble forbudt. I følge loven er trakassering på grunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet eller kjønnsuttrykk er forbudt. Med trakassering menes handlinger, unnlatelser eller ytringer som

CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

virker eller har til formål å virke krenkende, skremmende, fiendtlige, nedverdiggende eller ydmykende.

Skeiv teoris påvirkning på lovverket fortsatte, og i 2016 fikk vi loven om juridisk kjønn. Barn som har fylt 16 år kan med denne loven selv søke om endring av juridisk kjønn. Barn mellom 6 og 16 år må søke om endring av juridisk kjønn sammen med den eller de som har foreldreansvar for barnet. Dersom foreldre har felles foreldreansvar, men søknaden fremmes sammen med bare en av dem, kan det juridiske kjønn likevel endres dersom dette er til barnets beste. Men hva som er til barnas beste er det delte meninger om, og det skal mye fantasi til for å forstå at her ligger det mye ideologisk sprengkraft. Statsråd Bent Høie var da også klar på at hensikten med loven var like mye å forme holdninger til lovens motstandere, som å gi oss retten til å endre vårt juridiske kjønn.

Og inntar skoler og familier

Arbeidet med å forme samfunnet etter skeiv teoris idealer fortsatte i 2016 da regjeringen la fram sin handlingsplan mot diskriminering på grunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk, der målet var et mer åpent, trygt og inkluderende samfunn. I handlingsplanen la regjeringen fram over 40 forslag til hvordan regjeringen ville arbeide for å endre samfunnet. Blant annet la den vekt på barnehagene, og foreslo for eksempel at barnehagene skal lære våre barn at det ikke er noe som er normalt med tanke på familie eller kjønn.

2017 ble det vedtatt viktige endringer i vår likestillings- og diskrimineringslovgivning. Loven ble utvidet og går dypere enn lovene fra 2013. Den setter likhetstegn mellom likeverd og likestilling, og Stortinget avviser at man skal få sette grenser for hvordan folk bør leve. Alle valg på det seksualetiske området blir likeverdige så lenge det som finner sted skjer innenfor rammen av fri vilje. Til forskjell fra lovene i 2014 blir nå både skoleverk og familiene inkludert i lovens virkeområde. Lærere får ikke lenger lov til å si at en seksuell orientering er mer naturlig enn andre, og foreldre blir forpliktet til å støtte sine barn i deres valg på det seksualetiske området. Det finner

også sted en innskjerping av arbeidsgivers rett til lovlig å forskjellsbehandle. Nå blir det bare tillatt å forskjellsbehandle på grunnlag av seksualitet og samliv hvis denne egenskapen har avgjørende betydning for utøvelsen av arbeidet eller yrket.

Etiske grenser flyttes

Den kjønnsnøytrale ekteskapsloven fra 2008 hadde som formål å gi lesbiske kvinner som levde sammen som gifte eller samboere rett til å få barn. Det skulle imidlertid raskt vise seg at loven førte til krav om økt liberalisering. I 2017 er det politisk flertall for å tillate eggdonasjon, og stadig flere ønsker også å tillate surrogati, og ettersom det har vist seg at homofile par skaffer seg barn på svært ulike måter, har også flere partier også tatt til orde for å vedta lover som gjør det mulig å etablere flere juridiske foreldre og gi assistert befruktning for enslige.

Kirken blir også skeiv

Også kirken har merket hva det betyr å akseptere likekjønnet ekteskap. Som i resten av samfunnet, ble også kirken påvirket av skeiv teori.

Sokneprest Tone Marie Falch sa til Klassekampen at den nye liturgien gjenspeiler en revolusjon i kirken når det gjelder menneskesyn og gudsbilde. Lederen for Kirkerådet, Kristin Gunleiksrud Raaum, sa at kirken måtte utvikle rosa kompetanse, det vil si lære å se verden gjennom skeiv teori, og i Sverige ser vi hva det betyr i praksis. Gud som Far blir vanskelig å forholde seg til. Man krever at kirken skal være kjønnsinkluderende og derfor blir bruk av kjønn problematisk. Samtidig hevder man at Gud ikke er en statisk Gud, heller ikke på det moralske området, og at kjønn bare er sex, og at sex ikke er underlagt moralske vurderinger.

Samlivsrevolusjonen innebærer endringer større enn de vi liker å snakke om. Det er hele vårt verdensbilde som snus på hode. Det er på tide at vi som kristne begynner å snakke om det som skjer, forberede oss på en framtid med utfordringer vi ikke har møtt før. □

Viktig meddelelse til vore danske bladabonnenter

Danske Bank har i november 2017 opsagt samarbejdet med et større antal udenlandske foreningskunder - herunder "Bibelsk Tro".

Begrundelsen for opsigelsen skyldes på ingen måde utilfredshed fra bankens side overfor "Bibelsk Tro", men lovgivningen for beløbsoverførsler på internationalt plan er i den senere tid blevet væsentligt opstrammet med henblik på forebyggelse af den såkaldte "Hvidvaskning af penge". Og p.g.a. af store administrative byrder med registrering af legitimationspapirer m.v. har banken meddelt, at Bibelsk Tros danske konto skulle ophæves snarest muligt og gerne inden udgangen af november 2017.

Efterfølgende har vi ansøgt Danske Bank om en forlængelse af denne tidsfrist, og dette viste banken stor forståelse for i form af en udsættelse på ca. 2 måneder. Herved har danske abonnenter uden problemer

kunnet anvende det hidtidige kontonummer ved fornyelse af abonnementet for 2018.

Ovenstående medfører imidlertid, at indbetaling/overførsel til den danske konto (9570) 2509350 skal ophøre med virkning fra mandag den 29. januar 2018. Sidste mulighed for indbetaling/overførsel af beløb til kontoen er således fredag den 26. januar 2018. Hvis der forsøges overført beløb efter denne dato, vil de som udgangspunkt blive tilbageført fra Danske Bank til afsenderen.

Betaling af abonnement, gaver, bøger m.v. skal herefter ske til "Bibelsk Tros" norske konto, der har følgende betegnelse:

IBAN-nummer: NO23 3290 0777 786

I tilfælde af tvivl eller spørgsmål i øvrigt kan "Bibelsk Tros" danske kontaktperson, Immanuel Fuglsang, træffes på mobil 50 88 06 24.

CD

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Mannen og kvinnen, brudemystikken og etikken

AV STEIN SOLBERG

Som mann og kvinne avspeiler vi helheten i Gud. Dette får konsekvenser også for vårt forhold til Bibelens tale om kjønnsidentitet og ekteskap.

Skapelsen av kjønnene er en hemmelighet som peker mot en enda større hemmelighet og virkelighet. *"Jeg taler her om Kristus og menigheten"*, skriver Paulus i Ef 5,32. Vi må lytte til Ordet og få hjelp fra hverandre som menn og kvinner til å trenge inn i mysteriet, og sammen se hvordan vi som kjønn avbilder relasjonen mellom Kristus og menigheten.

Dette er dimensjoner jeg har vært opptatt av like fra jeg ble omvendt. Diskusjonen om kvinnelige prester/tjenestedeling var svært aktuell i mitt teologistudium og er det fortsatt. Siden har saken blitt spesielt viktig i forbindelse med mitt Living Waters-engasjement, i møte med medmennesker som strever med selve kjønnsidentiteten. Det å være skapt til mann og kvinne er høyst aktuelt, omfattende – og kontroversielt.

Guds bilde i skapelsen

Jeg skal ikke forsøke å si alt om Guds bilde i oss. Å være skapt i Guds bilde betyr å tro på Ham, ære Ham, avspeile Ham, være hellige, rettferdige, sanne og forvalte skapelsen. Samtidig så er Guds bilde ikke intakt etter syndefallet, men fallent.

Det viktigste i denne sammenhengen er at Guds bilde ikke bare er en individuell størrelse. Guds bilde er mannen og kvinnen. *"Til Guds bilde skapte Han dem, til mann og kvinne skapte Han dem."* Ordene i 1 Mos 1,27 er et oppgjør med all mannsjåvinisme og mannsopphøyelse. "I tillegg til menn finnes det også kvinnfolk", er et fullstendig ubibelsk utsagn. Begge kjønn avspeiler tilsammen helheten i Gud. Dette overses i dag. Det mannlige og kvinnelige er, om jeg kan si det, nærmest to "halvdeler", to sider av Guds bilde, totaliteten og fylden av Guds bilde.

To menn/to kvinner alene kan ikke formidle helheten i Ham. Homoseksualitet er derfor ikke bare noe mangelfullt, men et brudd på Guds bilde i mennesket.

Børre Knudsen sier: "Adam oversetter vi med menneske. Men straks mennesket har funnet kvinnen, oversetter vi Adam med mann. For først da blir han mann. Først da opplever han seg selv som mann. Først da har du polariteten mann og kvinne. Og fra nå av er det disse to sammen som er mennesket. Det er uopplevelsen som beskrives her. Den gjentar seg gjennom historien hver gang en mann finner en kvinne ... Han finner igjen helheten i sitt liv."

Her må jeg skyte inn: Guds vesen reflekteres ikke bare i ekteskapet. Overalt der mann og kvinne kompletterer hverandre i menighet og arbeid avspeiles Gud. I ekteskapet åpenbares en ny dimensjon ved Guds bilde. Gud er Skaperen. Mennesket avspeiler Ham når Gud utelukkende bruker mann og kvinne til å skape et nytt "kjød"= barnet. Det burde være unødvendig å si, men det er primært Kristustroende mennesker som rommer Kristus og bærer Hans bilde, Han som selv er Gud og menneske.

Er Gud en forstørret utgave av mennesket?

I 1 Mos 1,27 leser vi: *"Og Gud skapte mennesket i sitt bilde (...), til mann og kvinne skapte han dem."* Ordene "til mann og kvinne" kan misforstås. Det at vi er skapt i Guds bilde, betyr ikke at vi er en avbildning av en Gud som er en guddommelig "manne-kvinne", som om Gud er tvekjønnet.

Det er ikke bare vår anatomi som avbilder Gud. Det også, for Kristus åpenbarte seg som menneske. Ordene går ut over det biologiske. Vi bærer på en transcendent (overjordisk) dimensjon. Karl Stern (jøde-kristen psykiater og filosof) sier: "Det er et syn som er like gammelt som historien at måten vi utfyller hverandre

på ikke begrenser seg til det fysiske, men til mannens og kvinnens karakter.”

Engelske oversettelser fanger inn denne karakterlikhet med Gud ved ordene ”male and female”, mannlig og kvinnelig. Den hebraiske ordlyden tror jeg best kan gjengis på norsk med ”til mannlig og kvinnelig” eller bedre: med de latinske ord ”til maskulinum og femininum skapte han dem”. Ordene betegner uansett mer enn ytre kjønnsforskjeller. Mannen og kvinnen har en maskulin og feminin dimensjon – en genus-side (eng. gender) – som har sitt opphav i Guds eget vesen.

Den framtrede kristendomsforsvarer, professor C.S. Lewis, forsto det enkelte kjønn, mannen og kvinnen, som en ytre manifestasjon av det maskuline/feminine. Men disse to størrelser faller ikke sammen. Mannen skal finne sin primære identitet i det maskuline og kvinnen i det feminine, i balanse med det andre genus i seg. Begge kjønn har altså begge ”genus”(maskulin og feminin) i seg, men mannen tilhører først og fremst det maskuline. Kvinnen det feminine.

Selve begrepe som brukes.

Det ordet vi har oversatt mann/mannlig (zakar) betyr flere ting. Her fremhever jeg at ordet kan bety ”noe skarpt som trenger inn utenfra og utholder”. Ordet for kvinne (nekeva) kan oversettes med ”en kilde, fordypning eller en hule/gruve, noe som omslutter”. I Esek 28,13 brukes ordet for kvinnelig om en juvelers/gullsmeds arbeid. Dette er sterke kjønnsord.

Mannen trenger igjennom. Kvinnen omslutter og nærer, bærer og verner det verdifulle fosteret, barnet, menigheten og andre. De hebraiske ordene sier mye, de er nakne og direkte, annerledes enn hos oss og kan forstås om selve kjønnsorganene. Men de peker utover kropp og sjel. Når Bibelen bruker slike ord om mannen og kvinnen, taler dette om selve personligheten. Det mannlige/maskuline og det kvinnelige/feminine beskrives som konveks (utbuet) og konkav (innbuet). Eller som venstre- og høyrehånden. Ordene og tenkningen på hebraisk går dypere enn til det biologiske og seksuelle. Her forkynnes polaritet

(motsatte sider) og komplementaritet: Mannlig (zakar) kvinnelig (nekeva) er forskjellig, utfyllende, ubegripelig og herlig tilpasset hverandre. Som Herren selv er i sin kompleksitet, slik reflekterer vi Ham.

Treenigheten og kjønn

La oss ikke glemme at vi er skapt i Treenighetens bilde! Vår Gud er tre herlige, guddommelige og forskjellige personer, samtidig som Han er én Gud, ett allmechtig vesen, én kjærlighet og relasjon. Dette er berikende å grunne på. Denne enhets- og kjærlighetsstrøm mellom de tre ulike personene i Treenigheten flyter til oss og ut til andre. Vi er som Gud ”andre”(hetero)-orientert. Han elsker og er ett med de andre personer i Gud. Hans vesen er kjærlighet, som deler alt og hengir seg til en annen. Slik er også mannen og kvinnen forskjellige seg imellom, men har samme vesen. Sammen formidler vi Kjærlighetens hetero-bilde, der vi hengir oss til den andre. Homoseksualitet forkynner enhet mellom to like kjønn, men ikke annerledeshet, og er dermed et angrep på Guds vesen.

Kristus og menigheten

Jeg har hittil konsentrert meg mest om skapelsen for å forstå Guds bildet. Den andre hovedkilden til innsikt i mysteriet møter vi i forholdet mellom Kristus og kirken, i brudgom-brud-perspektivet (blant annet i Ef 5). Hva ser vi her?

Jesus er Han som tar initiativ, den absolutt gjørende, som griper inn til frelse. Han gir seg selv og kjemper for sitt legeme, kirken. Menigheten er væren. Uttrykkene ”gjøren” og ”væren” får fram at Gud er den som ”gjør” alt i frelsen. Han er den maskulint handlende, mens vi ”er” feminint stille, værende og motagende i denne sammenheng og lar oss frelse. Han elsker og redder. Bruden tror, elsker og ærer Ham tilbake.

I Ef 5 brukes også begrepet ”hode”, om både Kristus og mannen. Hode, hva betyr det?

1. ”Den fra hvem noe er utgått”(Evt. ”Den noe er utgått fra”. Likesom Eva ”utgikk”, ble tatt

av Adam, slik har vi utgått fra Kristus. Mannens forhold til hustruen er som Kristi forhold til menigheten. Mannen lever med henne i kjærlighet og godhet, ved å tjene. Ikke ved å herske og dominere, men i kjærlig samspill med hustruen. Hun anerkjenner ham og respekterer ham.

2. Hode, kefalé betyr også myndighet og lederskap. Men husk: Han leder som Brudgommen, med tjenersinn og omsorg. Kristus elsker, verner og dør for menigheten. Mannen likeså. Menigheten/bruden følger Kristus. Kristus følger ikke menigheten/bruden.

Vår teologi og etikk er i stor grad antroposentrisk, dvs. menneskesentrert og regelstyrt. Også den konservative. Vi tror at alle våre kilder er i Ham. Likevel starter vår tenkning oftest i oss selv. Når Gud gir veiledning og bud om mann-kvinne, ekteskap og samliv med mer, setter Han ikke bare grenser for oss. Det også. Hans veiledning har først og fremst sitt opphav og utgangspunkt i Hans vesen. Kristi forhold til sin menighet, bruden, er i særlig grad vårt forbilde, selve arketyper (begynnelsestypen), eller paradigmet (det himmelske mønsteret) som alt skal formes og bygges etter.

Dessverre er det mange konservative kristenledere som stiller seg fremmed til Brudgom-brud perspektivet. Og mister en hovedkilde både for troslæren og etikken; i strid med våre reformatorer og deres etterfølgere.

Jeg skal i det følgende nevne noen eksempler på sammenhengen mellom Kristus og bruden og relasjonene mellom mann og kvinne. Her peker jeg bare på et mønster, så får enhver eventuelt anvende det de ønsker.

Samboerskap

Et uforpliktende forhold, et privat ”prøveekteskap” uten offentlighet og vitner, er diametralt i strid med det evig-forpliktende, offentlige, uforanderlige og bekjentgjorte forhold mellom Kristus og oss, sin menighet og brud.

Utroskap

For Herren er det vesensstridig å være utro

mot sin brud. Han er trofast. Og reagerer voldsomt når bruden Hans lefler med andre guder – elskere. Å være utro er dypest sett det samme som ikke å tro. Det bryter med det første bud og er fordømmelsesverdig. Herren krever fast følge! Han forventer det samme av oss mennesker imellom. Vårt livskall er å ligne Ham. Utroskap bryter med Gudsbildesiden i oss. Det er sammenheng mellom monoteisme og monogami. Forlater vi den ene og sanne Gud, forlater vi også vår ene og sanne ektefelle.

Skilsmisse

Det er alltid vi som er skyldige i en eventuell åndelig skilsmisse fra Ham. Som igjen kan føre til at Han skiller seg fra oss. Men dette skjer ikke uten smerte og kamp fra Hans side, med kall til omvendelse og ny begynnelse. Herren hater skilsmisse.

På det horisontale plan kan skilsmisse være nødvendig, der utroskap, kjød, psykopati og vold rår. Men dypest sett vil Gudsbildenaturen i oss ikke skilles fra ektefellen. Skilsmisse bryter med dens vesen.

Gjengifte

Det er utenkelig, ja, uhørt at Herren skulle finne seg en annen brud (= det sanne Israel i NT og GT). Selv ikke da vi falt, skapte Han en ny menneskehet. Heller ikke svikt og synd i Hans kristenhet fører til at Han søker en ”annen” hustru – kollektivt sett – enn hun som lever av nåden og troen på Ham. Hans utvelgelse står fast. Han angrer ikke på at Han valgte oss.

Polygami.

Av det som er sagt, er det innlysende at Kristus ikke velger flere ”bruder”, ett åndelig ”harem”, som noen av Østens potentater idealiserer som sin beste og mest ”bekvemme” samlivsform. Herren har én brud. Ikke en jødisk og en hedensk brud. Ikke en europeisk, en afrikansk og en amerikansk brud. Ikke en katolsk, ortodoks og en protestantisk brud. Bare én. Én herlig og verdensvid kvinne kledd med

solen - med Ham. Like forkastelig er tanken om at Kristi brud skulle ha flere "brudgommer, guder og elskere"! Hun tror bare på én eneste Frelser, elsker bare én Kristus og følger bare én Gudesønn. Som er unik. Forholdet mellom Kristus og kristenheten er monogamt, av høyeste og ypperste klasse.

Polygami mennesker seg imellom her på jord var tillatt i GT, på grunn av samtid, åndelig umodenhet med mer, og praktiseres fortsatt her og der. Men dette bryter med Herrens høyeste ideal for samliv. Jeg vil kalle det et ekteskaplig og seksuelt avguderi.

Homoseksualitet

Hvis våre jordiske ekteskap avbilder det himmelske, gjelder dette også for et "homoekteskap". Anerkjenner vi slike "ekteskap", får vi et nytt syn på Kristus. Hvis et lesbisk "ekteskap" er en rett avbildning av det guddommelige ekteskap, må vi forstå Kristus som en feminisert Kristus, eksempelvis "Krista". Menigheten står da i et åndelig-lesbisk forhold til Kristus. Han er blitt Brud eller Moder. På den annen side vil et homoekteskap avbilde en menighet som ikke lenger er brud, men "brudgom". Kristus lever da forenet med en "mannlig ektefelle". I begge tilfeller har Kristus blitt en "Homokristus", den samme som oss.

Kjønnpolariseringen blir borte, synet på mann-kvinne i ekteskap og menighet endres og tjenstedelingen i våre forsamlinger utvannes. En ny Kristus framstår, skapt i vårt bilde. Denne nye Kristus er en variant av den gamle gnostiske vranglære. En forvrengning av Guds bildet.

Kjønnskifte

Medieinteressen rundt kjønnskifte/juridisk kjønn er stor. Smertene for dem dette angår, som opplever å være født i feil kropp er atskillig større. Hvordan skal vi forholde oss her? Der det er snakk om tvekjønnethet/hermafroditisme og det er problematisk å bestemme barnets kjønn, kan inngrep være nødvendig, men det finnes eksempler på kirurgiske feilgrep. En lege jeg snakket med innrømmet det. Dette er særtil-

feller som ikke er dekkende for det flere erfarer i dag. Som "føler" de er noen annet enn det biologien tilsier. Mitt ankepunkt er: Kan emosjonelle konflikter alene fortelle hele sannheten om oss selv?

Spørsmål som aldri stilles er: Hvorfor ble jeg transseksuell? Hvorfor homoseksuell? Dette er to forskjellige områder. Ut fra mitt kjennskap tror jeg likevel at homoseksualitet og transseksualitet har et felles rotproblem, selv om det naturlig nok finnes variasjoner.

Noe som er ganske utbredt blant homofile personer er en tidlig mangel på, og en uferdig identifikasjon, samt en indre-psykisk barriere (defensive detachment) overfor det samme kjønn. Andre relasjoner har også stor betydning i kjønnsidentifisering. Kjønnsidentitetsforstyrrelsen hos en transseksuell person er enda mer radikal enn for dem med en homofil dreining. Transseksualitet skiller seg fra homoseksualitet i grad, men ikke av slag. En transperson er enda mer antimaskulin/antifeminin og ønsker et radikalt brudd med det kjønn som forårsaket de indre-psykiske sår, var fraværende og ikke evnet å møte barnets kjærlighetsbehov. Mitt spørsmål er: I hvilken grad går fagpersoner inn i årsakskompleksene? Jeg tror flere kunne få hjelp til å slutte fred med sin biologi i stedet for søke operasjon eller nytt pass.

Kroppen vår sier mer om hvem vi er enn dagens samfunn vil innrømme. Testosterone og østrogene hormoner, kjønnsorganer, stemme og kroppsbygning bør ikke endres på før terapeuter våger å stille de vanskelige "hvorfor-spørsmål".

I lys av det høyeste perspektiv, at Kristus er Brudgom og menigheten brud, er det fullstendig absurd at Kristus skulle skifte identitet og i stedet hete Krista eller Guda. På tilsvarende vis er brudens åndelige identitet å være Herrens åndelige kvinne. Ikke Hans "mann". Et åndelig "kjønns- eller genus-skifte" er naturligvis utenkelig for den uforanderlig Guds vesen og Hans brud.

Gjenopprettelse av Guds bildet

Fra skapelsen av levde Adam og Eva oppreist

innfor Guds ansikt og fikk hele sin identitet fra Ham, ved å se på Ham. Slik er det også i nyskapsen. Guds fulle bilde får vi ved troen på Kristus, når troens øyne og sinn er vendt mot Ham. Bare det gjenoppretter og gir identitet! På Hans kors ble synden som bryter ned Guds bilde dømt. Ved evangeliet og dåpen blir vi igjen kledd med Guds bilde som er Kristus, vi blir rene og rettferdige, hellige og vakre. Igjen kan jeg løfte blikket mot Faderen i Jesu navn og med troens blick se inn i Guds ansikt, Han

som betrakter meg som rettferdig, anerkjenner meg, bekrefter meg, gleder og fryder seg over meg, for Jesu skyld. Jeg får identitet som Hans hellige, fullkomne, rene og skjønne sønn/datter og brud i Kristus. Også som mann og som kvinne. Endog maskulinitet og femininitet bryter fram når jeg forenes med Kristi oppstandelse. En ny Identitet får jeg, ikke ved å se inn i meg selv, men på Ham. Og leve i Ham som er Guds bilde, mitt liv og min identitet. □

Et levende håp

Av H. E. WISLØFF

”Han gjenfødte oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde”(1 Pet 1,3)

Et levende håp er Guds fødselsdagsgave til sine barn. En vidunderlig gave! Tenk å kunne se tvers igjennom død og grav frem mot en evig salighet hjemme hos Gud.

Aldri vil vi her i livet fullt ut forstå hvilken herlighet Gud har beredt dem som tror på ham. Hva øyet ikke så og øre ikke hørte, og hva ikke oppkom i noe menneskes hjerte, hva Gud har beredt for dem som elsker ham, står det. (1Kor 2,9). Selv ikke Bibelen prøver å skildre hva himlen egentlig rommer, fordi vi ikke med våre sanser har evnen til å fatte det. Den lar oss bare forstå at saligheten er ubegripelig fylt av herlighet.

Vi får vite litt av hva som ikke fins i himlen. Der er all synd borte, og alt som er en følge av den er ikke mer. Der er ingen død, ingen tårer, ingen smerte, intet skrik. De første ting er veket bort, og alt er blitt nytt.

Og gjennom dørsprekken får vi skimte den store hvite flokk. Ingen kan telle dem, den lever for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel. Vi aner lovsangen som toner gjennom himlen sterk som lyden av mange vannes brus. Ingen sier hva de skal synge, men alle stemmer i lovsangen til Lammets pris, han som kjøpte dem

til Gud med sitt blod. Derfor er de for hans åsyn i salig fryd.

Herligheten der hjemme består i alltid å få være sammen med Herren. Der skal vi bli ham lik, for vi skal se ham som han er.

Det er til denne herlighet Gud vil hente oss når livsdagen her nede er slutt. Graven skal ikke kunne holde på oss. Når vi dør går sjelen hjem til Herren, mens legemet nok for en tid gjemmes i jorden. Men på den store oppstandelses dag, når Jesus kommer igjen, skal alle de som er i gravene høre hans røst og de skal gå frem, de som har gjort godt til livets oppstandelse, og de som har gjort ondt til dommens oppstandelse. Den dag skal sjel og legeme igjen forenes.

Til dette håp er vi kalt. Gled og fryd deg derfor du troende sjel som ved Guds ubegripelige nåde er ført over fra døden til livet. Du er et håpets menneske! Ditt hjem er der oppe hvor Gud Herren en dag vil samle hele sin barneskare! Måtte vi få bli med der den dagen!

(Fra ”Trygg tross alt”. Lutherstiftelsen. Tredje opplag) □

Gå ut fra henne mitt folk!

AV PER BERGENE HOLM

“Og jeg hørte en annen røst fra himmelen si: Kom ut fra henne, mitt folk! for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager”. Åp 18,4

Kapittel 46 i første Mosebok forteller om Jakob som reiser til Egypt med hele sitt hus. Det var det forferdelig grove hedenskapet i Kana'an som var bakgrunn for at Jakob skulle dra dit med alle sine og være der. Slik skulle israelittene være skjernet fra den ugudelige påvirkningen som fant sted i Kana'an. Og når kana'aneerne hadde fylt sitt syndemål, skulle Israel vende tilbake og straffe dem og erobre landet og ta det i eie, mens kana'aneerne skulle utryddes av jorden. De hadde mistet sin rett til å leve på grunn av sin synd. Så alvorlig ser Gud på synden.

La oss stanse litt for det faktum at Gud sørget for at hans folk ble skjernet fra ugudeligheten og forfallet i Kana'an. Det var nødvendig for at folket skulle bli bevart som Guds folk. Slik er det også i dag. Skal vi bli bevart som Guds folk, så må vi leve avskjernet fra verden og dens ugudelighet. For dens innflytelse er i dag så sterk

at den vil ødelegge oss som folk, hvis vi ikke avskjermer oss fra den.

Gud måtte hente Lot ut av Sodoma. Han skulle aldri bodd der. Byen og dens ugudelighet og umoral var livsfarlig for ham selv og for hele hans families åndelige tilstand.

“Gå ut fra henne!” Slik taler Gud i Johannes Åpenbaring. Når frafallet og forfallet blir så stort at ugudeligheten trenger seg på oss om vi vil eller ikke, da er tiden inne til å gå ut, til å avskjerme seg fra den. Jeg tenker på fjernsyn, aviser, blader, skoler og verdslig lag. Det kommer en tid for et folk, for en by, hvor den ikke lenger kan reddes. Hvor forfallet er gått for langt.

Jeg er redd det er gått slik i mange miljøer i Norge. Da er ikke tiden inne til å infiltrere for å evangelisere og vinne, men til å flykte. Men da er det nettopp mange som slår seg sammen med verden, som vil være med i verdslige lag, foreninger og sammenkomster – for, som de sier, å evangelisere og vinne dem for Jesus. Men det går som med Lot. I flere år har mange kristne organisasjoner i Norge hatt denne strategien. De

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)

Tegn 2018-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2017, samt CD-en “Himmellengt” med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

vil vinne verden der verden er. Og hva ser vi? Jo, det er verden som vinner de kristne. De kristne verdsliggjøres i sinn og tanke, ikke omvendt! Nei, nå er det tid til å gå ut, til å berge seg fra

frafallet. For vi lever i et folk som står under Guds dom.

(Fra Bibelsk Tro nr 4-2003) □

Slipp Jesus inn i hjemmet!

AV ØIVIND ANDERSEN

”Dette sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea og åpenbarte sin herlighet; og hans disipler trodde på han”. (Joh 2,11)

Det var i et bryllup Jesus gjorde sitt første tegn. Der gjorde han vann til vin.

Det er ingen tilfeldighet at Jesus nettopp skulle åpenbare sin herlighet i et nystiftet hjem. Det var i et hjem sjelefienden brøt inn og brakte synden inn i verden. (1M,3).

I et hjem kommer Jesus med sin allmakt og sin herlighet.

Det som skjer i hjemmene er helt avgjørende for et folk og et land. Etter Guds ord er hjemmet det primære, det grunnleggende samfunn. Det store samfunn – det som vi i dagligtale kaller ”samfunnet” – er avledet av det. Derfor er det ikke å undres på at sjelefienden prøver å ødelegge

hjemmene og den Guds ordning som gjelder i dem. All antikristelig ideologi gjør samfunnet til det grunnleggende og hevder at det skal ha makt og innflytelse over hjemmene. Det er en av de mange måter som Satan bruker for å forberede veien for den siste store Antikrist.

Her skal vi ikke komme mer inn på dette. Vi vil bare understreke at det er mange ulykkelige hjem. Mange har begynt sitt ekteskap galt; de var vært nødt til å gifte seg, som det heter. Grunnlaget for et gjensidig godt forhold i ekteskapet er ikke til stede, og så bærer naturligvis hjemmet preg av det. Og i mange hjem hvor det begynte godt, er synd og disharmoni kommet inn.

Jesu første under viser oss at han vil inn i disse hjem og gjøre det umulige mulig!

Om et ekteskap er startet galt, behøver det

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord

Kontonummer: 3201.59.73713

ikke å fortsette galt. Om det er kommet all salgs ondt inn i et hjem, behøver det ikke å fortsette å være slik. Men det er bare én som kan rette det opp: Jesus Kristus!

Tenk om menneskene ville innse det! Har du som leser dette, et ulykkelig hjem, da skal du vite at Jesus vil inn til deg og dine og sette alt i en annen skikk.

Vil du la ham slippe til?

(Fra andaktsboka "Ved kilden" 17. januar. Lunde forlag 1977) □

Å være en kristen

AV OLAV VALEN-SENDSTAD

"Det å være en kristen og leve i Guds samfunn er det samme som å være det i kraft av en annens fullkommenhet, i kraft av en annens syndfrihet, i kraft av syndenes forlatelse ved en som led døden i vårt sted – kort sagt leve med Gud i kraft av noe en annen har gjort, uten selv å ha gjort det aller ringeste til eller fra i den sak, uten selv å ha gjort noe annet enn å ha fått alle ting: fått troen, fått omvendelsen, fått nåden, fått syndenes forlatelse, fått barnekåret, fått, fått, fått alle ting til liv og salighet. Det å være en kristen, er det samme som å eie syndenes forlatelse fordi en mangler enhver fullkommenhet".

(Fra boka "Rettferdiggjort av tro") □

HEFTE

"Frafall" av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Spre påskenummeret

Bibelsk Tro nr 2/2018, påskenummeret, kommer i mars.

Også i år vil vi prøve å nå lenger ut med bladet. Derfor håper vi at flere av våre lesere kan tenke seg å selge påskenummeret eller å gi det bort!

Prisen er fremdeles bare kr 30 pr stk. Kontonummer for innbetaling på side 3 i bladet!

Skriv og oppgi hvor mange blader dere ønsker til: Bibelsk Tro, Pb. 67, 4549 Bryne

eller: olav.kydland@lyse.net

NB!

Husk å melde adresseforandring når du flytter!
Husk å oppgi fullstendig adresse!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen 1938-2016

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003

August Zachariassen 1883-1956

Offiser i Frelsesarmeen

Jørgen Bernhard

Født 1939 i Græsted, Danmark. Fjellhaug Misjonsskole 1962-64. Cand. theol. fra København 1973. Misjonær i Etiopia 1974-78 og 1998-2006. Leder for LMs Missionskole 1978-1998.

Niels Ove Vigilius 1931-2002

Dansk rektor og forkynner. Cand. theol. 1962. Landssekretær i Kristelig Forbund for Studerende og Skoleungdom 1962-69. Bibelskolelærer ved Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød 1970-76. Formann for Dansk Bibel-Institutt 1972-74. Studierektor/lærer samme sted 1975-2001.

Ragnar Opstad

Født 1938 på Nærbø. Realskole og handelsskole. Ulike kontorstillinger. Nå pensjonist.

Martin Luther 1483-1546

Tysk prest og kirkereformator.

Kjell Helland

Født 1953 i Eikelandssøsen i Fusa. Utdannet som adjunkt. Underviste i 27 år ved Sygna vidaregående skole i Balestrand. Har vært ungdomsarbeider i Indremisjonsskipnaden og kretssekretær i Den indre Sjomannsmisjon. Er nå pensjonist

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Stein I. Solberg

Født 1952 i Halden. Utdannet ved

Menighetsfakultet. Forkynner i Indremisjonsselskapet fra 1981 til 1997. Ordinert 1988. Distriktsprest, senere vikarprest i Halden (1999 -2002). Fra 2002 ansatt i Stiftelsen "Levende Steiner". Er primært forkynner fortsatt. Samtidig leder for Living Waters i Norge (siden 1997). Er forfatter og sjelesørger. Er med i et nettverk om vekkekelsesforkynnelse. Medlem av Norsk Bibels råd.

Hans Edvard Wisløff 1902-1969

Prest, forfatter. Bishop i Sør-Hålogaland bespedomme 1959-1969.

Olav Valen-Sendstad (1904-1963)

Teologisk embetseksamen i 1928 og ble dr. philos i 1948 på en avhandling om "Virkelighet og virkelighetsforståelse, - Forsøk til en systematisk metafysikk-kritikk". Var i flere år prest. Har skrevet mange bøker. Da han døde i 1963 var han kjent som en av de mest betydelige blant Nordens teologer, forfattere og forkynnere.

Olav Nergård (1903-1991)

Norsk gårdbruker og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	04. feb.	11.00	Taler: Einar Sunde
Onsdag	07. feb.	19.30	Bibelgruppe
Søndag	11. feb.	11.00	Steinar Handeland
Søndag	18. feb.	11.00	Eivind Gjerde
Lørdag	24. feb.	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	25. feb.	11.00	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Lørdag	03. mars	19.30	Kjell Dahlene
Søndag	04. mars	11.00	Kjell Dahlene
Onsdag	07. mars	19.30	Bibelgruppe
Søndag	11. mars	11.00	Taler: Samemisjonen
Søndag	18. mars	11.00	Per Haakonsen. Tema: Jødene og Islam

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

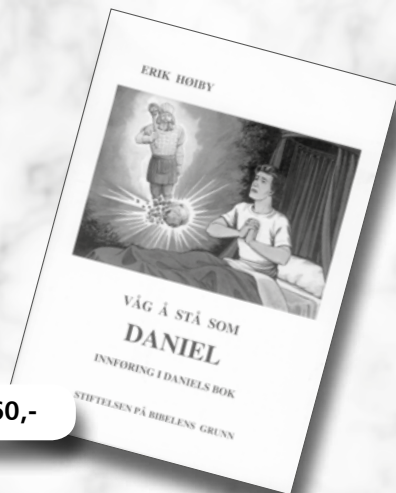
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Himmelen er vårt hjem

CD med sang av Namdal Mannskor.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no
Bankkontonummer: 32600739823
Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Evangeliet og Guds hellige vilje

Av Olav Nergård

Guds sannheter holder
hva Satan enn volder.
Det har jeg fått sannet.
Alt annet forgår.
Så sjels-sønderrevet
så er jeg blitt drevet
til Ordet alene,
som ene består.

Jeg frelses, befries,
forløses, innvies
ved ord han forkynner
meg synder som falt.
Det skjer en forandring
i liv og i vandring.
Å, må han i nåde
få råde i alt.

Jeg ser at jeg eier
hans soning og seier.
Han er meg på Ordet
min store garant.
Han tukter, helbreder
og trøster og leder.
Slik løses da barnet
fra garnet som bandt.

Men selvlivet dødes
og gudslivet fødes
og næres ved ene
det rene Guds ord,
så lever da slike
med ham i hans rike.
Forløst i fra fallet
er alle som tror.

(Fra diktsamlingen "Alt i Jesus":
Utgitt av Stiftelsen På Bibelens Grunn, 2005)